

Oprindelse

Det ældste danske flag man kender er "Ravnefanen" – en rød dug med Odins hellige ravn broderet i sort. Dette mærke var gennem hele vikingetiden danskernes kendingsmærke i krig! Efter kristendommens indførelse, måtte raven ganske naturligt vige for korset. Det hvide kors på den røde dug dukkede op i begyndelsen af 1200-tallet som korsfarerbanner. Det siges, at Kong Valdemar benyttede Dannebrog i det afgørende slag – den 15. juni 1219 – i Estland. Siden da har kongen anvendt dette mærke "Dannebrog" som Danmarks symbol.

Anskaffelse

Ansøgning om tildeling af en fane stiles til:

Danmarks-Samfundet. Idrættens Hus, 2605 Brøndby.

Og fremsendes gennem landsformanden.

Brodering af FSF-emblemet og evt. afdelingens navn, koordineres af forretningsudvalget. Fanen stilles frit til rådighed af Danmarks-Samfundet. Brodering af emblem m.v. skal betales af afdelingen.

Indvielse

Indvielsen af fanen bør foregå under festlige former. Når en ny fane tages i brug, er det skik, at slå tre søm i fanestangen. Èt for regenten, ét for fædrelandet og ét for afdelingen, der tager fanen i brug. (Sømmene er slået i i forvejen, hvorfor der kun skal slås symbolsk på sømmene 2-3 lette slag. Husk tilstedeværelsen af en lille hammer). Husk også altid at have en fanebærer og en fanevagt, der forud har indøvet ceremonien!

Er der en talerstol, kan fanen lægges på denne under ceremonien, ellers lægges fanen på et bord ell. lign. (husk at fane dugen holdes fri af gulv eller jord).

Når de praktiske spørgsmål er i orden, gennemføres selve faneindvielsen let i nedennævnte rækkefølge:

1: Skal fanen udleveres ved samme lejlighed, står en repræsentant for den givende organisation klar med fanen sammenrullet. Fanen overrækkes afdelingsformanden med en kort lykønskningstale. Formanden takker meget kort og giver fanen til fanebæreren, og giver derefter ordren: "Rul fanen ud"! Når udrulningen er forbi ventes få sekunder, hvorefter fanen rejses til lodret og tages ved fod.

2: Formanden annoncerer: "Vi går nu til indvielse af vor nye fane. Jeg giver ordet til XX, der vil slå det første søm i for Majestæten"! NN får hammeren og med front mod publikum f.eks. siger: "Det er mig en glæde og ære, at slå det første søm i for Hendes Majestæt Dronningen"! Herefter udføres de symbolske tre slag. Hammeren gives tilbage til formanden, der herefter giver hammeren til YY, der slår det andet søm i for fædrelandet med et par korte ord. Til sidst gives hammeren til XX, der slår det tredje søm i for afdelingen, ligeledes efter et par korte ord til denne.

Når det sidste søm er slået i, gives ordren: "Før fanen på plads"! Det planlagte sted, bør være et synligt og roligt sted.

Opbevaring

Når en fane ikke er i brug, bør den opbevares med omhu, idet uhensigtsmæssig behandling kan medføre, at duen krøller stærkt og evt. mugner og skørner. Hvis fanen under brug er blevet våd, skal man altid sørge for, at den tørrer helt inden sammenrulning. Tørring sker bedst ved at den udrullede fane hænger ned fra en vandret stang. Efter tørring bør fanen henstå i et fanehylster.

En fane er en kostbar genstand! Husk derfor at have den forsikret mod ildebrand, tyveri og hærværk.

Viden

Fanebæreren bør sætte sig grundigt ind i brugen af fanen!

Vid det er en ære – Dannebrog at bære”!

Antrædning

Når der trædes an, har fanebæreren fanen ved fod. Fanestangen støttes mod jorden med ”dupskoen” ved den udvendige side af højre fod.

Retstilling

I retstilling trækkes fanestangen ind mod højre skulder og omfattes af højre hånd med tommelfingeren bagved og de øvrige fingre foran.

March

Når fanebæreren skal afmarchere, løfter han med højre hånd fanen, indtil højre hånd er på højde med issen og griber med venstre hånd fat om flagstangen i bæltehøjde. I denne stilling bæres fanen under marchen. Hvis ”bandoleret” ikke bruges, kan højre hånd – i stedet for i højde med issen – fatte om ”dupskoen” nederst på flagstangen. Venstre hånd støtter om fornødent flagstangen i brysthøjde.

Bandoleret

I mange tilfælde hører et ”bandoler” til fanen med en cylindrisk lomme, ”faneskoen”, hvori fanestangens nederste ende – med dupskoen – skal støttes.

Bandoleret bæres over venstre skulder, således at fanebæreren har faneskoen omtrent i knæhøjde.

Hilsen med fanen

Fanesænkning er en hyldest, som normalt kun tilkommer fædrelandet og kongelige personer samt fremmede statsoverhoveder.

Sænkningen, der udgår fra den først beskrevne bærestilling, udføres ved at venstre hånd fører den nederste ende af flagstangen over på venstre side af kroppen, medens højre hånd sænkes så meget, at flagstangen så vidt muligt står vandret og peger skråt fremad til højre, så fanedugen hænger lige ned uden at røre jorden.

Sænkningen påbegyndes, når fanebæreren er 10 skridt fra den, der skal hilses, og afsluttes, når han er 10 skridt forbi. Fanen sænkes tilsvarende, når de kongelige personer ankommer og indtager deres pladser, eller når de passerer foran fronten. Fanen sænkes endvidere, når der udbringes et leve for Majestæten eller for fædrelandet, samt mens ”Kong Kristian” eller ”Der er et yndigt land” spilles eller synges.

Fanesænkning kan være berettiget i enkelte andre tilfælde f.eks. ved bisættelser.

Faner ved fester

Fanen føres op af et fanekommando bestående af f.eks. en fanefører (fanevagt) og en fanebærer (bandoler anvendes ikke). Evt. kan fanekommandoen udvides med yderligere 2 til 5 fanevagter. Faneføreren går foran fanen, de øvrige om eller bag denne. Hvis der er to eller flere faner, marcherer disse efter hinanden op gennem salen og stiller sig på ét eller flere geledder, hver enkelt fanefører på højde af sin fane. Evt. kan man nøjes med en fælles fanefører.

Fanerne tages ved fod og rørstilling indtages. Under indmarchen rejser alle sig med front mod fanen. Forsamlingen sætter sig først, når opmarchen er tilendebragt. I forbindelse med fællesspisning, underholdning, foredrag o.s.v., stilles fanen i fanefod, hvis en sådan haves, således at fanebæreren kan få lejlighed til at hvile sig. Evt. kan fanebæreren afløses af faneføreren eller andre fanevagter. Inden den officielle fests afslutning føres fanen ud i samme orden og rækkefølge som ved indmarchen, medmindre man lader dem forblive i fanefod eller til festen er forbi. I kirken medtages faner kun efter samråd med den stedlige præst.

Faner ved bisættelser

Ved bisættelser medtages faner kun efter aftale med den pågældende præst.

Den korrekte påklædning for fanebærere ved bisættelser er mørkt tøj, evt. kjole og hvidt, eller uniform. Fanebærerne samles i kirkens eller kapellets våbenhus, hvor de afdækker fanerne. Stiller der flere faner ved en bisættelse, samordnes disse af en fælles fanefører. Han fører fanerne fra samlingsstedet til de bestemte pladser.

De faner, der har nærmest tilknytning til den afdøde, opstilles ved kistens hovedende. De øvrige fanebærere tager opstilling i midtergangen (hovedskibet) med front mod hinanden. Når præsten træder frem, gør disse front mod ham/hende.

Når velsignelsen lyses, står fanebærerne ret.

Efter præstens tale vender fanebærerne i hovedskibet atter front mod hinanden. Ved afslutningen af sidste salmes næstsidste vers føres fanerne ud af kirken. De faner, der først blev ført ind, føres også først ud, således at fanebærerne kommer til at passere mellem de opstillede faner.

Udenfor tager fanebærerne opstilling på begge sider af rustvognen.

Ved graven opstilles fanebærerne så nær kisten som muligt.

Når kisten sænkes i graven, sænkes fanerne.

Ved jordpåkastelsen står fanebærerne ret.

Forinden der takkes af, begiver fanebærerne sig samlet hen til graven og afgiver en sidste honnør ved langsomt og på samme tid at sænke fanerne til vandret tre gange over graven. Derefter samler hver fanebærer sin fane omkring stangen ved hjælp af fanesnorene.

Fanedugene holdes samlet om stangen, når de føres tilbage til samlingspladsen (våbenhuset), hvor de rulles sammen og anbringes i hylster.